

Patent dodatkowy
do patentu

Zgłoszono: 09.III.1965 (P 107 837)

Pierwszeństwo: 23.IX.1964 Niemiecka
Republika
Demokratyczna

Opublikowano: 30.XI.1968

Kl. 21 h, 8

MKP H 05 b 3/26

UKD

Twórca wynalazku i
właściciel patentu: Horst Liebschner, Karl-Marx-Stadt (Niemiecka Re-
publika Demokratyczna)

Element grzejny żelazka do prasowania

1

Wynalazek dotyczy elementu grzejnego żelazka do prasowania, w którym między dwiema płytkami z miki lub mikanitu umieszczony jest element również z miki lub mikanitu, na którym nawinięty jest drut grzejny.

W znanych tego rodzaju elementach grzejszych, dopasowywało się zwykle kształt elementu grzejnego do kształtu żelazka. Wskutek tego na przykład dla pięciu różnych szerokości żelazka potrzeba było pięć różnych elementów grzejszych. Tak więc zarówno przy wytwarzaniu elementów grzejszych, jak i przy ich składowaniu należało to brać pod uwagę. Oznaczało to, że trzeba było stosować na przykład pięć różnych tłoczników i pięć różnych dziurkowników.

Odpowiednio do kształtu i wielkości gotowych wyrobów muszą one być przechowywane w gotowości do wysyłki.

Poza tym przy wycinaniu płyt między którymi umieszcza się elementy grzejne, występują duże straty materiału przy zaostrozonym końcu żelazka, wskutek powstałych odpadów.

Celem niniejszego wynalazku jest usunięcie tych wad i stworzenie elementu grzejnego żelazek do prasowania, który można zastosować do różnych kształtów i wielkości tak, że wytwarzanie tych elementów jest znacznie prostsze i tańsze. Poza tym element grzejny posiada taki kształt, że przy wycinaniu go nie powstają prawie żadne odpady.

2

Według wynalazku cel ten uzyskuje się w ten sposób, że element grzejny wykonany jest z dwóch części i składa się z dwóch ramion, które połączone są ze sobą swymi jednymi końcami, natomiast drugie ich końce zaopatrzone są w paski przylaczające, przy czym poszczególne ramiona uzwojonych elementów tak jak i płyty przykrywające ukształtowane są łukowo zgodnie z promieniem krzywizny zewnętrznego konturu żelazka a promień krzywizny przeciwnych krawędzi każdego ramienia jest jednakowy.

W ten sposób poszczególne ramiona można wytwarzać bez żadnych odpadów i przy kształcie elementu grzejnego według wynalazku uzyskiwać duże oszczędności materiału. Przy szczególnie korzystnej odmianie wykonania oba ramiona połączone są ze sobą na jednym końcu przegubowo. W ten sposób można skutecznie dopasować ramiona odpowiednio do kształtu żelazka do którego są wkładane, rozsuwając je mniej lub więcej.

Według innej odmiany wynalazku przegubowe połączenie obu ramion utworzone jest przez nit drażony. Takie przegubowe połączenie jest tanie i szybko się wykonuje.

Według wynalazku w obszarze przegubu, elementy uzwojone drutem grzejszym mają wycięcie o takich wymiarach, że przy najściślejszym położeniu ramion czoła drutów grzejszych, znajdujących się na przeciwnych ramionach oddalone są na pewną odległość.

Korzystniejszym jest, aby końce ramion utworzone przez wycięcia ograniczone były zawsze łukiem o tym samym promieniu krzywizny. Takie wykonanie ułatwia uzwojenie cieńszych końców ramion.

Do zapewnienia swobody ruchu obu ramion w w żądanych granicach, jedno lub oba ramiona uzwojonego elementu, na swej zewnętrznej stronie przy uzwojeniu położonym najbliżej przegubu, posiadają wcięcie dostosowane do drutu nawojowego. Uzwojenie wykonane jest tak, że przy wąskim położeniu ramion drut zaczyna wchodzić we wcięcie, natomiast przy szerokim rozwarciu ramion wprowadzony jest głęboko we wcięcie.

Wynalazek zostanie wyjaśniony na podstawie rysunku na którym uwidoczniiony jest element grzejny według wynalazku w widoku z góry i w częściowym przekroju.

Element według wynalazku, na którym znajduje się drut grzejny, składa się z dwóch ramion 1, 2 połączonych ze sobą za pomocą przegubu 3 tak, że wolne ich końce mogą się względem siebie poruszać w kierunkach zaznaczonych podwójną strzałką.

Można również oba ramiona połączyć na stałe na przykład za pomocą kilku nitów drażnionych.

Przy przegubowym połączeniu obu ramion można je mniej lub więcej rozsuwać i w ten sposób lepiej dopasowywać do kształtu stosowanego żelazka.

Ramiona 1, 2 właściwego elementu grzejnego, oraz przykrywające je płyty 4, 5 względnie 6, 7 są ukształtowane łukowo i odpowiednio połączone ze sobą na stałe. Dla łuku 8 elementów 1, 2 i dla płytek 4, 5, 6, 7 dobrany jest promień krzywizny dopasowany do zewnętrznego konturu żelazka. Dla wszystkich płytek 4, 5, 6, 7 i elementów 1, 2 na ich krawędziach zewnętrznych i wewnętrznych promień krzywizny jest zawsze taki sam.

Przegubowe połączenie uzwajanych elementów 1, 2 oraz połączonych z nimi na stałe płytek 4, 5, 6, 7 uzyskuje się za pomocą nita drażnionego 3.

Doprowadzenie prądu następuje w znany sposób za pomocą pasków doprowadzających 9, 10. Paski te umocowane są do elementów 1, 2 za pomocą nitów drażnionych 11, 12 i połączone z końcami 13, 14 drutu grzejnego 15.

Do połączenia płytek 4, 6 z elementem 1 służy nit 24 a do połączenia płytek 5, 7 z elementem 2 służy nit 25.

Przy łączeniu całego elementu grzejnego obie płytki 4, 5 w obszarze przegubu 3 położone są jedno na drugiej, następnie znajdują się oba uzwojone elementy 1, 2, a w końcu obie płytki 6, 7. Wszystkie te płytki 4, 5, 6, 7 oraz położone między nimi elementy 1, 2 połączone są wspólnym nitem 3. Ramiona posiadają wycięcia 16, 17, co uniemożliwia bezpośrednie zetknięcie się nawiniętego na przeciwnych ramionach 1, 2 drutu 15, gdy ramiona te położone są blisko siebie.

Wycięcia 16, 17 mają takie wymiary, że przy najwęższym położeniu ramion 1, 2 drut 15 nawinię-

ty na ramieniu 1 znajduje się w pewnej odległości od drutu nawiniętego na ramieniu 2. Łuki 18, 19 ograniczające wycięcia 16, 17 mają ten sam promień krzywizny 8 co wszystkie pozostałe płytki przykrywające i uzwojone elementy.

Ramiona 1, 2 na swej stronie zewnętrznej, przy zwoju położonym najbliżej przegubu 3, mają wcięcie 20, 21 dostosowane do drutu 15. Przy wąskim położeniu ramion drut grzejny 15 wchodzi niewiele we wcięcie 20 względnie 21. Gdy ramiona są bardziej rozchylone drut wprowadzony jest głęboko we wcięcie 20 względnie 21.

W obszarze przegubu 3 płyty 4, 6 i 5, 7 mają pokrywające się wycięcia 22, 23 tworzące wspólnie wycięcie w kształcie otworu przez który, w razie potrzeby można przeprowadzić trzpień łączący żelazka.

Zastrzeżenia patentowe

1. Element grzejny żelazka do prasowania, w którym między dwiema płytkami przykrywającymi z miki lub mikanitu znajduje się element uzwojony drutem grzejnym, **znamienny tym**, że składa się z dwóch części w postaci ramion, które jednymi swymi końcami połączone są na stałe, a na drugich końcach mają przymocowane w znany sposób paski przyłączające (9, 10), przy czym poszczególne ramiona (1, 2 względnie 4, 5, 6, 7) uzwojonych elementów względnie płytek przykrywających mają kształt łukowy o promieniu krzywizny dopasowanym do zewnętrznego konturu żelazka, a promień krzywizny przeciwnych krawędzi każdego ramienia (1, 2 względnie 4, 5, 6, 7) jest taki sam.
2. Element według zastrz. 1, **znamienny tym**, że oba ramiona (1, 2) ma połączone przegubowo na jednym końcu.
3. Element według zastrz. 1, 2, **znamienny tym**, że ma nit drażniony (3) stanowiący przegubowe połączenie (3) obu ramion (1, 2).
4. Element według zastrz. 1 do 3, **znamienny tym**, że w obszarze przegubu (3) każde z ramion (1, 2) uzwojonych drutem grzejnym (15) ma wycięcie (16, 17) o takich wymiarach, że przy najbliższym położeniu ramion (1, 2) drut (15) nawinięty na ramieniu (1) znajduje się w pewnej odległości od drutu nawiniętego na ramieniu (2).
5. Element według zastrz. 1 do 4, **znamienny tym**, że ramiona w części ograniczonej wycięciami (16, 17) mają taki sam promień krzywizny jak inne części tych ramion.
6. Element według zastrz. 1 do 5, **znamienny tym**, że jedno lub oba ramiona (1, 2) elementu uzwojonego, na stronie zewnętrznej, przy zwoju położonym najbliżej przegubu (3) mają wcięcie (20, 21) dostosowane do drutu (15) tak, że przy bliskim położeniu ramion, drut (15) zaczyna wchodzić we wcięcie (20, 21), a przy rozchylonych ramionach (1, 2) wprowadzony jest głęboko we wcięcie (20, 21).

